

Projev předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Miloslava Vlčka
COSAC 11. 5. 2009

Vážené dámy,
Vážení pánové,
Vážení kolegové,

je mi ctí setkat se s vámi u příležitosti 41. Konference výborů pro evropské záležitosti parlamentů EU.

Nevnímám tuto konferenci jako pouhou obligatorní akci v rámci předsednictví České republiky v Radě EU. Považuji ji za vyvrcholení celého tohoto důležitého období. Především proto, že se v Praze scházíte vy, představitelé výborů, které se zabývají evropskou problematikou, která je pro nás pochopitelně zásadní.

Názory na české předsednictví mohou být a jistě budou různé. Jsem dalek posuzovat uplynulé období v celé šíři všech aktivit našeho předsednictví. Pokud však jde o parlamentní dimenzi, mohu ji hodnotit pozitivně. A nejen proto, že se uskutečnila všechna plánovaná setkání. Za důležité považuji především tematické zaměření všech jednání, která se zabývala klíčovými tématy současnosti a možnostmi jejich řešení. Potvrzují to nakonec pozitivní odezvy na setkání předsedů bezpečnostních, zahraničních, rozpočtových a finančních výborů. Stejně jako na parlamentní konferenci „Aktuální výzvy evropské bezpečnosti“. Přínosným příspěvkem k diskusi o současných problémech Evropy a světa byl rovněž 66. Transatlantický dialog, jenž se uskutečnil na půdě Poslanecké sněmovny za účasti amerických kongresmanů a poslanců Evropského parlamentu. Do rámce těchto aktivit lze nepochybně začlenit také jednání předsedů Sněmoven tzv. Trojky ve formátu Francie, Česká republika, Švédsko a také Španělsko, které bude předsedat Radě EU v první polovině 2010. Významné bylo rovněž společné parlamentní jednání s Evropským parlamentem

stejně jako setkání EU – ACP.

V zásadě lze konstatovat, že všechna tato setkání v podstatě obsáhla dvě hlavní témata českého předsednictví: ekonomika a Evropa a svět.

Do tohoto kontextu pak lze nesporně přiřadit témata vaší konference. Reaguje totiž na aktuální situaci, ale zároveň nám umožňuje dívat se i ke vzdálenějším horizontům.

V souvislosti s uplynulým obdobím nelze nezmínit ještě jeden aspekt. V době našeho předsednictví jsme nesporně intenzivněji vnímali vzájemnou komunikaci mezi národními parlamenty, stejně jako s Evropským parlamentem. Tuto tendenci, stejně jako potřebu zvýšení a zefektivnění této komunikace osobně vnímám delší dobu - a to již minimálně od června loňského roku, kdy se v Lisabonu sešli předsedové parlamentů členských zemí EU.

Nejde přitom zdaleka jen o diskusi o opatřeních, která by národním parlamentům umožnila stát se respektovaným partnerem unijních institucí, zejména Evropské komise a Evropského parlamentu.

Nejde rovněž jenom o diskusi, jak by národní parlamenty měly účinněji spolupracovat mezi sebou, jaký by měl být systém horizontálního předávání informací o stanoviscích a dalších otázkách. Jednání, o kterých jsem hovořil, byla zaměřena především na závažná témata současnosti, na společné hledání způsobů, jak reagovat na výzvy, před kterými Evropa stojí a bude stát. Jinými slovy – systém spolupráce a vzájemné komunikace nebude efektivní, nebude-li zaměřen na aktuální témata života našeho kontinentu, ale také na jeho vztahy s okolním světem.

Vážené dámy,
Vážení pánové,
Vážení kolegové,

scházíte se ve dnech pro Evropu významných. Díváme se do minulosti, hodnotíme milníky v životě našeho kontinentu. Před šedesáti lety vznikla Rada Evropy. A před pěti lety se členy EU stalo deset nových států včetně České republiky. Sledujeme postupnou historickou proměnu od Společenství uhlí a oceli k Evropské unii, spojující dnes 27 států kontinentu. Vnímáme, jak se ke Společenství, jednomu z prvních základních kamenů procesu integrace, přidávaly a přidávají další.

Konference se však také koná v období, jež není vůbec jednoduché. Ekonomická recese a finanční krize výrazně ovlivňují život jednotlivých států i Evropské unie jako celku.

Co má v tuto chvíli dělat Evropa? Především musí zůstat jednotná. Musí se více integrovat a musí proti krizi postupovat společně. To je důvod, proč jsem v Poslanecké sněmovně hlasoval pro Lisabonskou smlouvu.

EU a členské státy by měly využít překonávání této krize mj. k tomu, aby prokázaly vnitřní solidaritu. Současná krize totiž nemá pouze finanční, ekonomickou nebo sociální povahu, ale je krizí jistoty, důvěry a hodnot. A právě solidarita, sounáležitost k evropskému společenství zcela nepochybně umožní postupně překonat současné těžké období.

Hledat odpovědi na tyto a mnohé další otázky zasluhuje celoevropskou komunikaci, promýšlení, jednání. Jednou z příležitostí je i 41. Konference výborů pro evropské záležitosti parlamentů EU. Přeji proto konferenci konstruktivní diskusi, nové podněty a impulsy.

Děkuji za pozornost.